

ערבי פסחים פרק עשרי פסחים

עין משפט
נור מצווה

וילדה דגס טמולוּת נארך נארך ען פְּסַחֲרָה
כילד מנגנון (נרטוו דע פְּסַחֲרָה) דקלה מה
ירוקה צמוך האלימים וונען פְּסַחֲרָה
וחם ספקהין מודח לאניון פְּסַחֲרָה דלאניון
מנצך גל אקלטמה קולע ען פְּסַחֲרָה
מתהש מטה דרכו צל ענ ייִשְׁרָאֵל ומינחה
צחון האלימים צדקה צדקה נריה צדקה צדקה
על האלימים וממען דלענן פְּסַחֲרָה קרי
קמייני ווקה מהר צדקה קרי נגוע ען
כדי נסכת קרי נקוטו מהס מנה
שוי נCKERות צנעהל נקוטו מהס מנה
ושעל מליחא דר' מוחה כרי הנק
בפרק כל כממי וצמא ד' קרי הנק לסכ
מיימי נחמן חמר פְּסַחֲרָה נומר צדקה
עס מהן צלעתית מסות מהס מנה
וועיז זניען צממי נCKERות צן צבאת
צין צי' ט דליה נלו' נלו' כמי פְּסַחֲרָה
עס מילימיה דר' מוחה וכמי פְּסַחֲרָה
אלטס טוג וואטנטס נלי שואה מהס
זיוויא יודע נערני ימיס טודיס
מאנגה סלען מתפלליס גולטה קדמת
ווקהה סלען סלען סלען סלען
וורכלמו מלל סלען וקדומו מלל
המণיס אומר נסמלת פְּסַחֲרָה
בצלת מתן גראן קדרו מטהטן
ציט' טריה מון יודע יוקן קרי ונאג
ספאי מנגנון מוייז וער' יוסט נאג
הילם מקלין חומו צין ומונען
ומטאניגת השגנונס מפלט לאנטז
חריקות נפירות אנדטס נכנתת יברלן
צשי' אשטייס (ח) מהם ססתפה
שולטמן פְּסַחֲרָה קדרון קדרון חנעה
המראתי ערעלס צמגנו חנעה קד גנט
הנעה וקסטנס גל ס אנטק צ'ק'ב
על הנק: תרג'ין חך דלאנו גר' דלאון
אכמע דלאנו גר' דלאנו גר' דלאון
ונס נקפריס לתה' ל' יוסט ווינומי
עמו וכן עסס כ' יוסט נבדיו
חריקות וכדר לפיט':
היללה הוות טרו. ה' גל דלן
המר כו' מונו מסות
דאלקען טהר ייקום צביגול לרסן:
בollow צי'. כץ קדרון מוקי נס
הילן דאלן דאלן (געל דע פ' ב' בון)
טימיה לדהר מגנזה גראן עט פְּסַחֲרָה
היינה מילכתה גל גל קלי וטער' דקלה מה
סמס ומולר דע מולדן וונפלקון:
לטמא דרכ' סגנולוּה:
ואם רתרם וגח פְּסַחֲרָה:
פי צנעהוּת צדקה:
לומר פְּסַחֲרָה וזה פְּסַחֲרָה
מאנס ומולר פְּסַחֲרָה ו' נמי מאנס ו' מורי
וז: א' ליפְּסַחֲרָה אהנו ב' ז' גען
סוחות ווועי יומר לנאנ' ז' וקיעט:

וועה ווגמוריה פירך לא: סט' פטומיס.
 לא: ק: ומיל' דעטן צל נן קכיא מלמדין.
 לא: גל' מטבלין. דקמני צאנצ'ן קלטוט
 לאמס פַּיךְ נעל לאליטן הָןִ מְנוּ
 לא: גל' למֶר רַב פְּלֹרְכוּ. מאכָל
 מײַזְנִין נְעַלְלֵי צְדֻוקָּה כְּוֹדְיוֹ: פַּטְמִין

ומתים כלימים מימי מסוס
כיס צדקה נצוץ על צה
אף כן כו' מסיק ואפקו
מכך שחמות כסא וס' צו
מה דרכו של עי' בפרק
פרקוקם וכן חמם ע
כל מותס נען פקם חממי
למ' מנק על עצלה ופוק
חומר קפא רחמא ברתי [קפא רכורת חממי]
קפא דכלהו חממי אדרבי והכי נימא היכי
קפא קפא דכירנא ל' ולשב בנהך ולהתני
כלך: רבוי אלעוז בר' צדוק אמר מצוה
מצוה רבוי לי' אומר יבר להפוח
ובכוב: מא' מצוה רבוי לי' אומר יבר להפוח
ורו' יותנן אומר זכר ליטיט אמר אבוי יהלך
עריך להקוויה וצריך לסוכיה להקוויה וכבר
לחפהו וצריך לסוכיה זכר ליטיט תניא
רבוי יותנן תבלין זכר להבן חרותת
זכר ליטיט אמר רבוי אלעוז בר' צדוק כך היה
אומרים תנגי^ה חרך שבירושלים בוואו ומלו
לכם תבלין למצוה: מתנתני^ו ימונו לו כוס
שני ובאן הבן שואל אבוי ואם אין דעת בגין
אבוי מלמדתו מה נשתנה הלילה הזה מכל
החלילות שככל הלילה הזה כלו מצה שככל הילילות
אננו אוכלין שאר ויקות הלילה הזה מרור
שבכל הלילות אננו אוכלין בשר צלי שככל
מבושל^ז הלילה הזה כלו צלי שככל
הילילות (אי) אנו^ז (חביבים לטבל אפלו)
פעם אחת הלילה הזה שתי פעעים ולפי
דעתו של בן אבוי מלמדו מתחיל בנות
טוממים בשבה ודורש ימאמי אוכרי אבוי
עד שימור כל הפרשה כולה: גמ' ת"ד
ללה רבא אטם כל יויא לא סגיא דלא מטבלא
חרדא יומנא אלא אמר רבא ה כי קתני
שבכל הלילות אין אנו חייבין לטבל אפלו
פעם אחת הלילה הזה שתי פעעים מותקף
ללה רב ספרא חוויכא לדרכו אלא אמר רב
ספרא ה כי קתני אי' אנו מטבלין אפלו
פעם אחת הלילה הזה שתי פעעים: מתחיל
בנות ומיסים בשבה: מא' בנות דבר אמר
ממחלה עובי עבדת גולים היו אבותינו
(ושמוואל) אמר עבדת היינו אמר ליה רב
נחמן לדוד עבדת עבדת רופך ליה
רומו לחירות וധב ליה בספרא והכא
מא' בע' למימר ליה אמר ליה ביע' לאורו
ולשבוחו "אל" או פתרון מלמוד מה נשתנה
גמליאל היה אמר חיל' ישלא אמר
שלשה

נִקְרָא כֹּלֶן פַּרְסּוֹרֶס. נִכְרָא גַּעַן הַכְּלָמֵת מִנְיָה
 נִכְרָת הַמְּוֹנוֹת דֶּלֶן גְּרָעָן מַחְרָה יְמִינָה
 כְּלָלוֹת סְלָמוֹת וְנוֹעַן מִלְחָמָה מַסְלָלוֹת
 וּמַסְלָלָה. כְּדִי קָלָם תְּמִימָן: מְאֹסָה קָפָה,
 חַלְמָה וְלָבָה צְבָבָל קָפָה וְלָבָה נָעָן
 וְלָבָה: קָפָה דָּמָמָה לְרָבָה. מֵשָׁבָל
 נָעָן וְקָפָה לוֹ יְהָלָל כְּלָמֵת: מִימָיָן.
 שְׂמָה מִסְתָּמָן: קָפָה כָּל לְיִקְרָות מִימָן
 מִימָיָן. לְאָסָה כָּל כְּלָמֵת מִימָן
 כְּלָמֵת לְאָסָה: וְכֵר לְפָטָפוֹ. סָאוֹ
 יוֹלָדוֹת בְּיַיַּן סָסָן גָּלָגָן עֲגָלָן
 יְלָרוֹן בְּכָן מְלָרִיס דְּכָמִינָה
 סְמָפוֹן וּלְרָלָטָן (דִּיר ח): לְפָמּוֹסִים.
 לְסָטוֹלָן וּלְמוֹסָן כְּרָלָטָן כְּרָלָטָן
 עַג וְלִירָךְ לְקָסְיוֹסָן לְפָטָלִיָּן כְּמָפּוֹסִים
 זַיְן וּלְוַיְלָמָן דָּלָהָן כְּזָקוֹסָה: נִירָךְ
 לְקָסְיוֹסָה. וְכֵר לְפָטָהָן כְּרָמָנוֹסָה
 וְכֵר לְעַיְנָה: אַפְּלָעָן. יְרָקָות כְּמָלְעִין
 מְהֻרָּקָות וְכֵר לְמַעַן וְחוּרָקָת כְּמָקָתָקָת
 כְּזָהָקָן וְכֵר לְטַעַטָּה: פְּגַרְיָה קָרָר. מְנוֹוֹיסָ
 סְרָפְּבָסָן גָּלָן מְלָעוֹמָהָה וּמוֹכָרָן כְּנוֹ
 מְלִיקָן כְּן חַמְלָסָס (סָס ח): מְתַנְגָּן
 וּלְמַעַן כְּנוֹן וּלְמַעַן אָנוֹן. כְּנָן כְּמָגָה כְּוָם
 עַכְסָיו שְׁמָחָן כְּוָם עַי קוֹסָה חַמְלָסָס
 גָּמָן

Digitized by srujanika@gmail.com

(6) גניזת סכרים בקרן.
 (5) (על כל ג' מילון מושג נסחמה נסחמה עתידית ו... (ו) נזכר
 (4) גניזת דכתיבת ר' יונה.
 (3) (בצל מודרך ר' יונה).
 (2) ונדרשתם ור' גמליאל (ו) ובוטש
 (1) רשותם ור' גמליאל (ו) ובוטש
 תוספות ר' יונה (ד' ר' יונה).
 מהן מוסחות מדרישת ר' יונה (ב' ר' יונה).
 (ו) (ז' ר' יונה).
 (7) (ז' ר' יונה).

תורה או רשות

ונשחת ואמרות למשיח
 אליהך קרייט ברבר אביך
 וירד מוקריך קידוש שם לנו
 במתן מעט קידוש שם לנו
 גודל עשיותך.
 דבריהם כה

הנהרות מורה"ב

רשות ברוג

(א) נב' מהר לה טעטלין
 מלמה מה נסחמה. כי'
 שין נלט דף קמץ ע"ג
 תנשומת ר' יונה סי' ס"ב מג'=
 ומי ובפרחים קרי מני'=
 ס"ק י' והזק:

מוסוף ר"ש

וזכר לתפקידו. יה' וזה
 מה שנותר כבש' ע"ג
 כתשי ע"ג שאלת הולך
 מוחת ר' יונה מעשה מגולן
 הלאה (ה' ח' ז' פ' 19).
 שככל הלילה. כן
 ישים טוים וכחנות. אבן
 ואבלבון מחוץ וכחנות. אלה.
 כי נטה על האלולן
 מלה כבבב כהו שניגר רוח
 ספחה ר' יונה ר' יונה ר' יונה.
 (ב' ר' יונה).
 (ג' ר' יונה).